

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Πρωτοτύπου ἔτησίᾳ	Δρ. 8
• ἑξάμηνης	4
• τριμηνίας	2
Ἐξωτερ. ἔτησίᾳ φρ. γρ.	8
• ἑξάμην.	4
• τριμην.	2

Ἐκδότης καὶ Ἰδιοκτήτης

ΘΩΝ. Σ. ΠΥΛΙΟΥΤΗΣ

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λ. 15

ΦΑΡΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΙΑΙΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος	λ. 80
ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ	
Α'. Σελίδος ὁ στίχ. ἄρ.	1.00
Β'. " " " " λεπ.	80
Γ'. " " " " "	60
Δ'. " " " " "	40

Δικαστικῶν ὁ στίχ. λ. 40

Ἐν πλείᾳ προκληρωμῇ ἐνταῦθα
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται
Αἱ ἐπιστολαὶ τῷ Ἰδιοκτήτῃ

ΚΑΙΣΑΡ ΡΑΣΠΙΝΗΣ

Ἔβη μία φυσιογνωμία, ἣς ἐν τῇ ἡμέτερᾳ πόλει ἀπὸ πολλοῦ ἔχει καταλάβει φθονητὴν ὑπόληψιν. Ἴσως δὲν εἶνε ὑπερβολή, ἐάν εἰπωμεν, ὅτι τὸ ὄνομα τοῦτο ἡ φήμη ἐπὶ τῶν περὶ τὴν πόλιν ἔχει γνωρίσει παρ' ὅλη τῇ ἡμετέρᾳ κωνοσίᾳ ὡς ἑλλητικώτερον πολλῶν ἐλλήνων, ὡς χριστιανικώτερον πολλῶν χριστιανῶν. Ἔβη ὁ ἐργολάβος τοῦ λιμενός μας, τῶν ἔργων τοῦ ὅπου ἀναλαμβάνει ἐκτελεσθῆναι φέρει προσεχῶς εἰς πέρας χωρὶς κατὰ τὸ στάδιον αὐτῆς νὰ φουράσῃσι αἱ τριβόλοι καὶ ἀκάνθοι ἐκεῖναί, ὧν ἕνεκα ἔβη ἀπαυδαῖται ἡ πόλις καὶ τὸ τῆς πόλεως μέλλον κατέστη προβληματικόν, τὸ δὲ λιμενικὸν ταμεῖον μεταβλήθη εἰς Δαναϊδῶν πηλὸν. Ἀλλ' οἱ περιπέτειαι καὶ τὸ πολὺ πλεγματικὸν παρελθὸν τοῦ λιμενός μας ἀνήκοντα ἤδη εἰς τὴν ἱστορίαν, ἥιστα πλέον ἐνδιεφέρουσι καὶ οὐδὲν θεληγῆτρον προσπορίζει ἡ ἀφήγησις των. Ἡ ἡμετέρα ὄλιω ἐφημερίς ὑπερμονοχρήσασα πολλάκις τῶν συμφερόντων ἀγλαωτέρου τῆς πόλεως ἔργου καὶ ἐν τῷ ὑπεμέτρῳ αὐτῆς ζήτῳ δόξασα τὸν ἀγῶνα, ἐξ οὗ ἐκέρδησε πικρὰς μόνον, θεωρεῖ στοιχειῶδες αὐτῆς καθήκον, ἥδη ὅτε εὐρίσκειται εἰς εὐχρεστον θέσιν, νὰ μὴ ἀποσιωπήσῃ τὸν ὀφειλόμενον φόρον τῶν εὐχαριστιῶν τῆς πόλεως πρὸς τὸν ἐντιμον ἐργολάβον.

Δὲν θ' ἀπαριθμήσωμεν ἡμεῖς λεπτομερείας τῆς ἀναπτυχθείσης πολιτείας τοῦ κ. Ρασπίνης, τῆς ἀθρόου καὶ σεμνῆς ἀρκεῖ μόνον ἀπανθίζοντες τὰς κορυφὰς νὰ τονίσωμεν, ὅτι τὸ ἔργον ἐπεραιώθη ἀθρόως καὶ ἐν παραδειγματικῇ τιμότητι καὶ ἐν εὐκρινείᾳ, ὅτι αἱ κατὰ καιροῦς γενόμεναι ἐπιθεωρήσεις τῶν ἔργων ἐξήραν αὐτὰ ὑπὸ τε τεχνικὴν ἐποψίν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς στερεότητος, ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Ρασπίνης συντελεσθέντα ἔργα εἶνε καταφανῶς κρείσσονα τῶν συνεχισθέντων προτέρων ὠχυρῶντων πρὸ ἐκείνων καὶ εἰς τὸν ἀδαέστερον ὀφθαλμὸν, ὅτι ἐνῶ πολλάκις τὸ λιμενικὸν ταμεῖον εὐρήθη εἰς δυσχερῆ θέσιν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων του πρὸς τὸν ἐργολάβον δὲν

διέκοψε οὕτω, τὸν ῥυθμὸν τῶν ἔργων, οὐδὲ διετύπωσε κινήσεις ἀποζημιώσεων, τὸν ναντιὸν δὲ μάλιστα εὐγενῶς ἀλλοτε ἐγρήγει ἐπὶ καθυστερουμένης αὐτῷ ἀποζημιώσεως ἑξάμηνο προθεσμίαν ἀποκον, ὅτι πολλάκις ἐδιπλασιάσατε τὸ ἡμερομισθιον ἐργατῶν, ὧν ἡ ἐργασία διεκρίθη κατὰ ποῖον καὶ ποσόν, ὅτι ἐπὶ συμπλοκῶν θεομηριῶν εἰς οὐδεμίαν δικαστικὴν διένεξιν περιήλθεν μετὰ τοῦ λιμενικοῦ ταμεῖου, ἐξ οὗ τεκμαίρεται ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο εὐρίσκειται εἰς τὴν ἀδίκην, ὅτι παρακλήθη ὑπὸ τῆς λιμεν. ἐπιτροπῆς ἐκ στοργῆς πρὸς τὸν τόπον δὲν ἀπέστρεψε ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐκτελεσθῆναι τῶν συμπληρωτικῶν ἔργων τοῦ λιμενός, ὅτι οὗ τῆς προσεκτασεως τῆς ἀδίκης καὶ τῆς κατασκευῆς ὑπονόμου ὑπὸ εὐνοϊκώτερος μάλιστα ὄρους, ἐνῶ διὰ μόλιον τὴν ἐγκατάστασιν αἰλοῦ ἐρροῦ δόξου θ' ἀπηθούτο 100 χιλιάδες δραχμαί, εἰ καὶ ἠπείγετο εἰς τὸ κολλοσιτικὸν ἔργον τοῦ λιμενός Πειραιῶς, ὅπερ ἄρτι ἀνέλασεν, ὅτι κατὰ τὸν ἐκθροχισμόν τῆς πλατείας τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπαπαντῆς ἀφθόνα τὰ πρὸς τοῦτο ὑλικά ἐγρήγησε δωρεάν, ὅτι τέλος οὐδέποτε ἡ φωνὴ τῆς φιλάνθρωπιᾳς εὐρεν τὸν κοσμοπολίτην ἐργολάβον ἀπόθυμον, ἀρκοῦσι τυχῶν μόνον διὰ νὰ σταχυολογήσων τὸν ἀθροῦτον.

Διὰ τοῦτο δὲν ὑπάρχει φωνὴ μία μὴ εὐρήμως φθηνωμένη τὸ ὄνομα τοῦ συμπιθεστατοῦ ἐργολάβου, ἡ μὴ ἐξαιτούσα τὸν κοσμοπολιτισμὸν αὐτοῦ ἐκδηλωθέντα μυριάκις ἀφανῶς ἐν ἔργοις. Ἀλλ' ἂν ἡ κοινὴ γνώμη τοιαῦτα σπυγῆ, τὰ ἔργα καὶ αἱ πράξεις τοῦ κ. Ρασπίνης εἶνε ὁ εὐγλωττότερος ἐπαινέτης αὐτοῦ. Τὰ ἔργα καὶ αἱ πράξεις αὐτοῦ συνιστῶσι πολιτείαν, ἐξ ἧς ἀναντιρρήτως ὁ κ. Ρασπίνης ἔχει νὰ δρέψῃ ἀνθη τιμότητος καὶ ἀρετῆς, ὧν ἕνεκα ἐχαρκτηρίσαμεν αὐτὸν ἐν ἔρχῃ ἑλλητικώτερον πολλῶν ἐλλήνων καὶ χριστιανικώτερον πολλῶν χριστιανῶν, καὶ τὰ ἐκ τῆς ὁποίας ἰχνη του ἔσσονται ζωηρὰ ἐν τῇ συνειδήσει τῆς πόλεως. Εἰ καὶ δὲ αἰσθανόμεθα, ὅτι προσκρούομεν εἰς τὴν μετριοφροσύνην καὶ τὸ ἀνεπίδεικτον τοῦ ἀνδρός, ὅμως ἀπηγοῦντες τὴν κοινὴν γνώμην καὶ φόρον ὀφειλῆς ἀποτινόντες δραττόμεθα τῆς εὐκαι-

ρίας νὰ διερωτησώμεν πρὸς αὐτὸν τὸ αἰθρημα βιβυτάτων εὐχαριστιῶν τῆς πόλεως.

Ἡ Εἰς Ἰουλίην Ἐκδρομὴ

Ἡ ῥοδοδάκτυλος ἡῶς, μὲ μοσχομυριμένην οὖρον τοῦ ἀνθοποικίλου Μαΐου, σκεδάζουσα τὴν ἀχλὺν τῆς πρωίας εἰς τοῦ γαλανοῦ καὶ ἀπράγμονος ὀρίζοντος τὸ διάστημα ἀνεπτύσαστο πολυθελγητρος, μελιχρὰ καὶ γλυκερὰ ὡς χαριτωμένη καὶ ζηλοτοπος τῆς ὑπερουσῆς καὶ ἐκπάγγελτου γρητῆται αὐτῆς. Ἡ ῥοδοδάκτυλος ἡῶς, μὲ μοσχομυριμένην οὖρον τοῦ ἀνθοποικίλου Μαΐου, σκεδάζουσα τὴν ἀχλὺν τῆς πρωίας εἰς τοῦ γαλανοῦ καὶ ἀπράγμονος ὀρίζοντος τὸ διάστημα ἀνεπτύσαστο πολυθελγητρος, μελιχρὰ καὶ γλυκερὰ ὡς χαριτωμένη καὶ ζηλοτοπος τῆς ὑπερουσῆς καὶ ἐκπάγγελτου γρητῆται αὐτῆς. Ἡ ῥοδοδάκτυλος ἡῶς, μὲ μοσχομυριμένην οὖρον τοῦ ἀνθοποικίλου Μαΐου, σκεδάζουσα τὴν ἀχλὺν τῆς πρωίας εἰς τοῦ γαλανοῦ καὶ ἀπράγμονος ὀρίζοντος τὸ διάστημα ἀνεπτύσαστο πολυθελγητρος, μελιχρὰ καὶ γλυκερὰ ὡς χαριτωμένη καὶ ζηλοτοπος τῆς ὑπερουσῆς καὶ ἐκπάγγελτου γρητῆται αὐτῆς.

Ἡ ῥοδοδάκτυλος ἡῶς, μὲ μοσχομυριμένην οὖρον τοῦ ἀνθοποικίλου Μαΐου, σκεδάζουσα τὴν ἀχλὺν τῆς πρωίας εἰς τοῦ γαλανοῦ καὶ ἀπράγμονος ὀρίζοντος τὸ διάστημα ἀνεπτύσαστο πολυθελγητρος, μελιχρὰ καὶ γλυκερὰ ὡς χαριτωμένη καὶ ζηλοτοπος τῆς ὑπερουσῆς καὶ ἐκπάγγελτου γρητῆται αὐτῆς. Ἡ ῥοδοδάκτυλος ἡῶς, μὲ μοσχομυριμένην οὖρον τοῦ ἀνθοποικίλου Μαΐου, σκεδάζουσα τὴν ἀχλὺν τῆς πρωίας εἰς τοῦ γαλανοῦ καὶ ἀπράγμονος ὀρίζοντος τὸ διάστημα ἀνεπτύσαστο πολυθελγητρος, μελιχρὰ καὶ γλυκερὰ ὡς χαριτωμένη καὶ ζηλοτοπος τῆς ὑπερουσῆς καὶ ἐκπάγγελτου γρητῆται αὐτῆς. Ἡ ῥοδοδάκτυλος ἡῶς, μὲ μοσχομυριμένην οὖρον τοῦ ἀνθοποικίλου Μαΐου, σκεδάζουσα τὴν ἀχλὺν τῆς πρωίας εἰς τοῦ γαλανοῦ καὶ ἀπράγμονος ὀρίζοντος τὸ διάστημα ἀνεπτύσαστο πολυθελγητρος, μελιχρὰ καὶ γλυκερὰ ὡς χαριτωμένη καὶ ζηλοτοπος τῆς ὑπερουσῆς καὶ ἐκπάγγελτου γρητῆται αὐτῆς.

νίως εργάζεται και ἀπάρτιζονται συσκευοφόροι από των οποίων ή ύνατο να άρυσθή μαθήματα ή έπιμελητήρια του στρατού μας, πλήρες μωσαϊκόν α.θ.ώ.πων συμφορεται από γένη και φύλα, από ήλικίας και μαρφάς, και κοινωνικάς αποχρώσεις, από καλλονάς και ασχημίας, εις όλην δέ την άνθρωποπλήμμυραν αυτήν διακρίνεται ό οργανωτής της έκδρομής: γυμνασιάρχης κ. Όθων Ρέντζος, περί πολλά τυρβάζεις, διά την τάξιν και την άρμονίαν εργαζόμενος της έκδρομής: άκοιτίων πανταχού τό βλοσυρόν και άγρυπνον βλέμμα του.

Όσεί δέ έκτη πρωινή ώρα οι έκδρομείς έχουν καταλάβει τās θέσεις των εντός των όχημάτων, ότε εκκινεί ή άμαξοστοιχία και εν φαιδρόν πανδαιμόνιον άκούεται από άγματο, από διαχυτικές συζητήσεις των ταξιδιωτών και έπισωνήματα θαυμασμού προς την άστραπιαώς πρό των όμμάτων των εξέλιτισσομένην και παρελαύνουσαν υπό μωρίας εικόνας εύμορφον φύσιν. Η γοητεία είνε τόσο μάλλον άπειρώς μεθυστική ότω και βουχυτέρας διαρκείας είνε. Τοπειν γραφικά σπουδάζει τό φευγαλέον βλέμμα, και εις κοιλάδας θαλασσόχρους, εις παφλαζόντα βρόντα νερά, και ποικιλόντα καταφύτους έκτάσεις βακχεύει, θάλπει δέ γύρω, γύρω καλωσύνη, ή αίωνοβίος τιμημένη έλαια άνθοκομά τό εύδοτυ κλημα πρασιρίζει, ή δρόσος της αυγής ως μαργαρίτης δακρύων σπείρεται εις την χλόην ή την άστέρην ή άλλω δέ ή έλεγχος εργαζόμενος τέσπεται εις τό θεαματικόν τώτον προβάλλοντα καρπόν της εύλογημένης εργασίας του. Έκ της σκηνογραφίας ταύτης ό τρέχων παρατηρητής άπανθίζει γλαφυρωτάτην εικόνα, ήν μόνον ή καλλιτεχνος φαντασία δύναται να σταχυολογήση.

Μετά μίαν μόλις ώραν τό τραϊνον καταφάνει εις Τζεφερεμίνην. Έκει παρά τόν σταθμόν συζυγαρχία όλόκληρος από ίππους και ήμιόνους εν παρατάξει αναμένει τούς έκδρομείς. Η άνωφέρειτ, ή είχαν να διανύσουν οι έκδρομείς μέχρι της Μονής Βουλάνου και ή μεταφορά των τροφίμων φυσικώ τώ λόγω έπιβαλλον εις πολλούς, όσων ή άνοχη δέν έπέτρεπε την πεζοπορίαν, την ίππασίαν, ει και έπί άνοχη διεκρίθησαν πλείστοι πεζοπόροι πόδες και τινες εκ του ώριου φύλλου. Περιεργος όφθικικός ή ύνατο να μετρήση ύπερ τούς 50 έρίππους. Μετά πορείαν δέ άσθματικήν πλέον της ώρας διαρκέσασιν περισηήγοντες ήδη καθύδροι οι έκδρομείς εν τη Μονή Βουλάνου.

Έαν τις ήθελεν έχει την αξίωσιν και εν ώρεώ έμυργείω να υποτυπώση την εικόνα, ήτις άπλοΰται τώρα υπό τό δεσπόζον βλέμμα προς την Μεσσηνιακήν κοιλάδα, σπουδαίως θα ήδίκηι τό μεγαλειόν της φύσεως. Ένας πεποικιλμένος τάπη, ώσει χειροποίητος, γραφικώτατος, πολυθέλητρος, πρασινόχρους, όν έπιλοτέχησεν σοφός τεχνίτης, ή φύσις. Την μεγαλογραφίαν δέ ταύτην π ρι κοσμεί εύγραμμος βουνοσειρά και λόφοι έξ απόψεως οι-

ονει λελαξευμένοι. Κοι τό θεαματικώτατον αυτό πανόραμα, όπερ ύφει και κρατεί μετάριστον και βλέμμα και νοϋν και καρδιαν οι ήμέτεροι πρόγονοι εύφρντάστω και άνταποδοτικώτατα προς τό κάλλος και την ύπερφυή αίγλην αυτού έδάπτισαν Μακαρία ν. Όντως θεοί πρέπει να περιέπτανο εκεί και χώρα μακάρων να εκειτο. Όσοον όμως δυστυχώς απέχουσι σήμεραν του να είνε μάκαρες και οι κάτοικοι των τερπνωτάτων αυτών τοπειών.

Μετά μικράν μόλις λεπτιών της ώρας, άνάπτυλαν οι έκδρομείς εισήλθον εν τη Μονή, εν τώ ναΐδιω της όποιας έτελεσθη δεισις ύπερ των ύψηλων νυμφιαν της βασιλοπαίδος Μαρίας και του Μεγάλου Δουκός Γεωργίου, ών την ήέραν εκείνην έτελοΰντο οι γάμοι. Έκ χρονολογραφικώ καθήκοντος όφειλομεν να μη παραλειψώμεν, ότι και ό ναός, πολλών έπιθεσης, είνε άκατασκευάστος και ή εν γένει εικόνη της Μονής; εις άπελπιστική και οικτρα, ώσει ύποστάτα έπιδρομήν ούνων, καιτοι φημίζεται, ότι κέκτηται περιουσίαν σηματικήν. Έάν ή κατάσταση αύτη δέν υμροτυή άφειδρητων πόρων αυτης ύπό των έκαστοτε διαχειριζόμενων αυτους, πάντως όλως τεχμαίοσι την άστρογίαν των μοναχών περιτά οικειτ, όπερ έμπνιει μελαγχολικάς σκέψεις διά τās μονάς μας, εις α; ήδη φαινεται ότι εισέδη ό σάραξ της γλιθής καιτης βλατώνης, ενώ εις προγενεστερους χρόνους εχρησίμευσον οΰται ως κέντρα άναπτέρωσης του πνεύματος και του ήγυατισμού και έκκατύνετο το αίσθημα προς τόν Θεόν και τό αίσθημα της φιλοπατρίας και άνεμερίζετο ή άγάπη προς την έλευθερίαν. Διατρέχουσι τώρα αι μο αι μας μοίρα και ή χρόνους παρακμή και βασιλεύουσι εν αυταί; άνεστραμμένοι οι συνθήκαι και οι όροι της ύπάρξεως αυτών, και βλέπει τις όντως όφθαλμοφανώς ό,τι ό πολύς Ούγγώ ειπεν, ότι κατέστησαν οΰται κέντρα όκηρίας και χυνότητος έχοντα προς τās έλευθέρας αυτών πολιτείς; ως κιστός περι τό δένδρον.

Άλλ' ας άφήτωμεν τούς μακαρίους άνατολίτας, τούς ένοίκους των μονών; διότι εύκολώτερον είνε να περιγράψη τις ένα κόσμον όλόκληρον ή την κατάσταση μιας μονής, έφ' ώ θ' άηητεΐτο ν' άναούρη τις πολλά, πολλά προπετάσματα χωρίς να ύπάοχη καμία έλπίς να συσπυρωθώσιν αι ύπερτροφικαι και περισιωμένοι άργαι γαστερες των έρημοφίλων βροσφόρων, ενώ ήδη οι έκδρομείς, της ώρας οΰσης δεκάτης, άνέρχονται τās ήπωρείας των ύπερκειμένων ύπερ την Μονήν ύπερφάνων βουνών. Οι δασώδεις και κροισμόντες βουνοί, αι πυκναί λόχμαι και τά άφθονούντα ύδατα καθιστώσιν εις τούς έκδρομείς την άνάγκην τερπνωτήν διασκέδασιν. Ό ήλιος μεσουρανεί και ό καύσων καθιστά πλέον όχληράν την πορείαν, διότι οι έκδρομείς ίσαντο πλέον εις την λακωνικήν πύλην. Ένθεν και ένθεν αυτης προς άρκτον και μεσημβρίαν ύψοΰνται ύπερήφανα, διηγούμενα

περασμένα μεγαλεία τά όρη Ιώωμη και Εύα. Έπ' της πύλης ταύτης ιστάμενος όρθιος ό κ. Ρέντζος ποιείται ώραιοτάτην αποστροφήν προς τε τό όρος Ιώωμη, όπου νυν δέν αναφύεται δάφνη αλλά πένθος ίτέα και προς τό όρος Εύα, όπθεν ό Διόνυσος εξαρθείς εκ της έκπαγλουθίας έπευφώνησεν Εύοΰ, έξ εύ και τώ όνομα του όρους, έπιδεικνύει τās όχυρώτατα τεύχη της Μεσσήνης, ών είνε και νυν περισσώζονται διά μέσου των αίωνων ίχνη, διαγράφει τό κύκλον αυτών και δακτυλοδεικτεί τās επάλξεις και τās άκροπόλεις, και διδει τό σύνθημα της εκκινήσεως της έκδρομής. Από της ώρας ταύτης ό περιπατητής αισθάνεται τά ριγη ίεράς συγκινήσεως, και μεταφέρεται εις τούς κλαϊκούς χρόνους της ήμετέρας πατρίδος.

Όντως ό δεύωντες οι έκδρομείς φθάνουσι περι τη 11 ώραν εν τώ χωριώ Μυρομάτι και κατευθύνονται εν τώ θεάτρω. Έκει παρεκίθησεν ή συνοδεία και εν μέσω αυτών ά κ. Ρέντζος διά καλλιεποΰς γλώσσης και ήχηράς φωνής διεξήλαθε τά της παναρχίας ιστορίας της Μεσσηνιας, την ύπό των Ηρακλειδών καταληφιν αυτης και ειτα τά των τριών Μεσσηνιακών πολεμών και της υποδουλώσεως και του εκ πατρισμού των Μεσσηνίων. Μετά ταυτα άφηγήθη την κρίσιν οιν της πόλεως Μεσσήνης ύπό του Έπαμεινώδα, την επάνοδον των άπανταχού της Μητσηνίων, ών ή φιλοπατρία ήτο τοσοΰτον ζωηρά, ώστε οΰδέν επαλαθοντο των προγονικών ήθών και έθίμων, οΰδέ τό ασθέντον κατα τών αμαξών εισεκοσούτους αιδνας είχαν εις κατανασθή εν ταίς καρδίαις αυτών. Ήξίος ειτα διά ζωηράς φράσεως την ίχμήν της Μεσσηνης επί των Μακεδονικών και Ρωμαϊκών χρόνων, ής λαμπρά δείγματα προκεινται τά λείψανα των ναών και δημοίων οικοδομημάτων. Παρέγραψε τό γεσπί ύπό του κ. Τσουντου άναστραφέν βουλευτήριον, όπερ όρθώτερον κρίνων εκ τε του τμήματος και των άλλων αυτου μερών νομίζει θεάτρον ή ψήδρον, και δι' ώραιοτάτου επιλόγου κατέστρεψε τόν λόγον καταχειροκορηθέντα Παρτωθεϊστης οΰτω της διδασκαλίας οι έκδρομείς εισήλθον εις τό χωρίον, όπερ διά τό δασώδες αυτου και την άφθονίαν των εκ της Καλυρρόης υδάτων είνε ρωμαντικώτατον. Οΰτης πλέον μεσημβρίας οι έκδρομείς διεσάρησαν υπό τά φυλλώματα δροσερών πλατάνων και υπό την άμφιαφή αυτών αιάν παρεδόθησαν εις εύθύμου; εστάσεις. Άμνοί όβολοί και ποικιλία εδεσμάτων άλλων και καρυκεύματα και ρυτινίτης άφροεις επρόκειντο πλούσια εις τούς καθέκαστους όμίλους συδαιτυμόνων. Βαθμιώως ή εύθυμία επετίετο και τά όσματα έπλήρουν τόν αέρα και χοροί έλληνικοί εϊδιον θεματικώτατην όθην, και εις την καιδαλέαν αυτήν όμηγοριν ήγειρόντο και προπόσει, του κ. Ρέντζου προπιόντος ύπερ της εύδαιμονίας των ύψηλών νεονύμφων Μαρίας και Γεωργίου, την προσπι του όποιου εκάλυψαν ζωηρά ζητοκραγιά ύπερ της βασιλικής Οίνογενείας. Έν τοιαύτη άδιαπτώτψ και άρμονική εύθυμία οι έκδρομείς διελθόντες τώιωρον διάστημα εξέκίνησαν ειτα προς τό Δίπυλον. Έν αυθα έγένετο μικρά άνάπαυλα, άφός δε εισήλθον εν αυτψ πάντες οι έκδρομείς ό έγκριτος καθηγητής κ. Πανάγ. Θεοδωρόπουλος διά λόγου άδρου εύσυνόπτως ανέπτυξε πρώτον πόθεν προήλθεν ή άνάγκη της τοιοδομίας των άκροπόλεων έπί των άνάγκων των ήρωϊκών χρόνων και περιέγραψε τά διάφορα είδη της τοιοδομίας. Άφηγήθη εν γλαφυρά τούς λόγους, δι' οΰς εν Μεσσήνη ύπό του Έπαμεινώδα επροτιμήθη τό Ισοδομικόν σύστημα και ήρμηνευσε τόν σκοπόν των ένφοδομημένων πόρων και επάλξων. Ποιησάμενος δέ σύντομον μνην των παρ' άρχαίσις πολιορκητι-

κων μηχανών κατέδειξε την οχύροτητα του τείχους της Μεσσηνίας εν συγκρίσει προς τα των άλλων πόλεων. Μεθ' ο περιγράφει την έκτασιν του τείχους και τας διαφόρους πύλας αυτών και υποδείξας την χρῆσιν και τὸν σκοπὸν αὐτῶν ἐπέκρανε τὸν λόγον, καταχειροκροτηθέντα ὑπὸ τῶν ἀκροατῶν

Μεθ' ο ἐκπληρωθέντος τοῦ σκοποῦ τῆς ἑλληνικωτάτης ταύτης ἐκδρομῆς καθυθύνθησαν οἱ ἐκδομοεῖς εἰς Μεγαλιὰς, ὅπου περιγὰσι καὶ διαχτυκτικαὶ συνεσπειρώθησαν περὶ τὴν πέμπτην μετομνησθρὶνὴν ὥραν καὶ περὶ τὴν ἕκτην ἐπιβάντες τῆς ἀμαξοστοιχίας ὑπέστρεψαν ἐνταῦθα τὴν ἐννάτην ὥραν ψάλλοντες τὸν Μῆϊον.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ

Καὶ ἑτέρα ἐκδρομὴ διοργανοῦται μέχρι Μεγαλοπόλεως τὴν προσεχὴ Κυριακῇ. Τὸ εἰσιτήριο θὰ τιμῆται π. εἰ τὰς 5 δραχμας. εἰς τὴν ἐκδρομὴν θὰ μετασχη καὶ ἡ Φιλαρμονικὴ. Ὁ κ. Ρέντζος μεταβάς ἐν Μεγαλοπόλει συνεννοήθη μετὰ τοῦ ἐκεῖ Δημάρχου, ὅστις φιλοτιμῶς πάνυ ἐπροθυμοποιεῖται τὰ παρασκευάσει τερπνὴν τὴν διαδρομὴν εἰς τοὺς ἐκδρομοεῖς. Πλεῖστοι δσοι μέχρι τοῦδε ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ μειάσχωσιν αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ ἀμαξοστοιχία δὲν δοταται τὰ περιλήθη πλείονας τῶν 240 ἐπιβατῶν, δεῖον τὰ γνωρίζωσιν οἱ μέλλοιτες τὰ μεταλχωσιν, ὅτι μέχρι τῆς Πέμπτης πρέπει τὰ ἔχωσιν ἐφοδιασθῆ μετὰ κατάλληλα εἰσιτήρια, διότι ἐν περιπτώσει πολλῆς ζητήσεως εἰσιτηρίων δίδεται καιρὸς ὅπως διοργανωθῆ καὶ δεύτερον τραίον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου θεωρῶ νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὰς ἀγάς εὐχαριστίας μου πρὸς τοὺς συμπολίτας κ. Ν. Γιαννακίαν, Ἐλ. Ζέρβαν καὶ Τζεβκίνιον Πλάνς καὶ εἰς πάντας ὅσοι πάνυ εὐγενῶς ἔσπευσαν νὰ προλάβωσι καὶ ἀποσοθήσωσι τὴν ἀπειληθεῖσαν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης Πέμπτης πυρκαϊὰν τῆς παρὰ τὴν λεοφόρον Καλαμῶν—Παραλίας οἰκίας μου. ἥτις διεσώθη οὕτω ἀπὸ βεβαίου κινδύνου.

Ἐν Καλάμας τῆ 6 Μαΐου 1900.

ΑΛΕΞ. ΣΥΡΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος ἔγκριτος δικηγόρος, συμπολίτης μας κ. Ἰω. Δ. Κυριακός, μετὰ ὀλιγοήμερον ἐνταῦθα διατριβῆν.

Ἀνεχώρησεν διὰ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα Ἐλος τῆς Ἐπιδαύρου Λυμνηῶς ὁ φίλτατος ἐργάτης ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἡμετέρου φύλλου κ. Χρ. Πύλιουρας.

Ἀνεχώρησεν εἰς Πειραιᾶ ὑπὸ τὴν θωπιᾶν ἀρίστων οἰωνῶν ὁ αἰμύλος καὶ συμ-

παθητικώτατος συμπολίτης μας κ. Θεοδ. Παναγιωτόπουλος, τηλεγραφετῆς, ὅπου ὑπὸ τὰ πτερυγίσματα εὐχῶν συγγενῶν καὶ φίλων τελεῖ σήμερον τοὺς ἀρραβῶνας του μετὰ τῆς χαριτωμένης καὶ εὐηγμένης δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Δόγαρα. Αἱ Φαραὶ εἰς τὸ εὐάριστον ζεῦγος εὐχονται ταχὺ τὸν ὑμέναιον μετ' ἄνθη ἀλήκτου εὐδαμονίας.

Ἀφίκετο ἐκ Παρισίων καὶ Μασσαλίας ὁ ἐμποροβιομήχανος κ. Σ. Στασινόπουλος.

Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡ ἀξιότιμος ἐνταῖθα ἐγκατεστημένη οἰογένεια κ. Δανάση.

Ἀφίκετο ἐξ Ἀθηνῶν ὁ συμπολίτης μας κ. Κ. Παναγιωτόπουλος, πλουτῆσας ἐκεῖθεν τὸ ἐνταῦθα περιβλεπτον πιλοπωλεῖον του διὰ ποικίλων καλοκαιρινῶν πέλων.

Ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων οἱ κ. κ. Π. Τασώνης, μουσικοδιδάσκαλος, Χ. Δαζίας καὶ Γ. Χατζῆς μουσικοί.

Κατὰ τὴν ἐκδικασθεῖσαν γῆς ἐν τῷ Πλημμυλειοδικεῖῳ μας ποινικὴν δίκην ἐπὶ οὐτοῦνόμαυ καταλήψει ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας κατὰ τῶν κ. κ. Ἀρβᾶλη, ἀστυνόμου, Π. Σπυριδῆ καὶ Δ. Καριζοπούλου δικηγόρων, ὁ μὲν πρῶτος ἠθωώθη, ὁ δεῦτερος καταδικάσθη εἰς τριήμερον φυλάκισιν, ὁ δὲ τελευταῖος εἰς ἑνὸς μηνὸς ἐρήμην φυλάκισιν.

Ἡ ΠΕΝΘΕΡΑ

— Ἀκουσεσ τί σοῦ εἶπα ; Νὰ φύγης ἀμέσως, καὶ τὰ μὴν ξαναπατήσης στὸ σπῆτι μου ! Τὸ κορίτσι μου δὲν θὰ τὸ ξαναῖδῃς πειὰ στὰ μάτια σου, παιῆγαθρῶπε !

Τοῦς Ἰαν φίλτρῶν τας τούτους λόγους ἀπέτειρε μίαν λαμπρὰν πρῶτην τοῦ Μῆϊου ἡ κ. Μιρέγγ πρὸς τὸν φίλτατον γαμβρὸν της. Θὰ ἦτο ἡ μυριστῆ ἔσπε γορὰ κατὰ τὴν ὁποῖαν ἀπήγγελε μετ' ἀπόφρον τὰς συγκινητικὰς ταύτας ἐκφράσεις, ἦτο ὅμως ἡ πρῶτη φορά καθ' ἣν ὁ κ. Ἰωάννης ὁ γαμβρὸς ἐσκέσθη τὰ ἀναχωρήσῃ πραγματικῶς ἀπὸ τὸ σπῆτι του, τὸ ὅποδον μετὰ μεγάλης ἀφελείας... πενθερικῆς εἶγεν οἰκειοποιηθῆ ἀπὸ ὀκτῶ ἡδῆ μηνῶν ἡ σεβαστῆ του πενθερά.

Καθ' ἐκάστην πρωτὰν αἱ αὐταὶ σκηναί, αἱ αὐταὶ κραυγαί, τὰ αὐτὰ κομπλιμέντα. Διὰ τὸ κάθε τι ἔπταται ὁ Γιάννης. Μάτην ὁ δυστυχῆς αὐτὸς διεμαρτύρητο καθ' ἐκάστην περὶ τῆς ἀφώρτητός του. Μάτην προσεπάθη τὰ πείσῃ τὴν πενθεράν του τὰ κάμη ἐν μικρὸν ταξίδι εἰς τὴν... Ἀμερικὴν ἢ τοὐλάχιστον τὰς... Ἰνδίας ὅπου εἶχε μερικὸς συγγενεῖς. Τίποτε, τίποτε ! Ἡ κ. Μιρέγγ ἐβλασφημεῖ καθημερινῶς τὴν ὥραν καθ' ἣν ἐδίδεδ τὴν Μαργαρίταν της εἰς ἕνα τέτοιον παιῆγαθρῶπον, καὶ διὰ

τοῦτο ἀπεφάσισε τὰ ἀναλάβῃ αὐτοπροσώπως τὴν ἐπιτηρήσιν του !

Τὴν πρωτὰν καθ' ἣν ἀρχεται ἡ διήγησις ἡμῶν εἶχε τολμήσει (τὸ τέρας !) τὰ τῆς προτείνῃ τὰ... τυγευθῆ ! Ἐδιάλεξε, δηλαδή, καὶ τὸν μῆνα ;

— Ναι, ἐὰ φύγω ! ἀνέκραξε τέλος ἀπειλικὸς ὁ γαμβρὸς. Θὰ φύγω ἀφοῦ τὸ θέλεις, καὶ οὔτε σὺ, οὔτε ἡ κόρη σου θὰ με ξαναῖδῃτε πλέον !

Καὶ μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ὥρας ἐτοιμάσαν τὰ πράγματά του καὶ καθουσχάσας τὴν οὐχυγὸν του, ἐξήτησεν ἄμαξαν καὶ... ἀνεχώρησεν ἀφείς ἐμβρόντητον τὴν πενθεράν του διὰ τὴν πραγματοποιήσῃ τῆς ἀπειλῆς !... .

Τὴν ἄλληλῃ ἡμέραν, ὁ πατὴρ τοῦ Ἰωάννου κ. Λιβραὶ ἀφίκετο εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ του διὰ τὰς σχετικὰς διαμαρτυρήσεις.

— Μὲ συγχωρεῖτε, Κύριε, ὄφειλατε τὰ δώσητε καλλιτέραν ἀνατροφήν εἰς τὸν προσφιλεῖ ἰδὸν σας ! ἔγινε ὁ τύραννος καὶ τῶν δύο μας ἐδῶ μέσα ! !

— Κυρία, ἀπεκρίθη ψυχρῶς ὁ κ. Λιβραὶ ἂς ἐρωτήσωμεν τὴν κόρην σας. Εἶπαι πλέον ἀρροδία ὑμῶν τὰ ἀποφανθῆ.

Ἡ κ. Μιρέγγ διευθύνθη βράλουσα πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς θυγατρὸς της ἀκολουθουμένη παιὰ τοῦ κ. Λιβραὶ.

— Μαργαρίτα ! Μαργαρίτα ! ἀνοιξε λοιπὸν, τί ἐκλειδώθηκες ἐσεῖ ; !

Ἡ ὄψα ἤνοιξε, καὶ ἡ Μαργαρίτα ἐπά-

— Ἄπᾳ ! ἀνέκραξεν ὁ κ. Λιβραὶ, ἐπάγω εἰς τὸ τραπέζι ἕνα κατέλλο ἀνδρικόν καὶ ἕνα μασοῦνι ! Κυρία ! Ποίᾳ ἰδέας περὶ οὐχυγικῆς πίστεως ἐδιδάξατε εἰς τὴν κόρην σας.

Ἡ κ. Μιρέγγ ὤχρησεν. Πῶς ; Ἡ Μαργαρίτα ἐδέχετο τινα ἐν ἀγνοίᾳ της ;

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐπακολουθησάσης τρομερᾶς οἰγῆς, ἀκούεται αἰγρῆς φωνῆ ὡς ἐκ βάρους τάφου ἐξερχομένη :

— Μαργαρίτα ! ἀνοιξέ μου γρήγορα διότι ἔσκασα ἐδῶ μέσα ! !

Ὁ κ. Λιβραὶ σπεύσας ἤνοιξε μέγα παρακείμενον ἑματιοφυλάκιον, ἐξ οὗ ἀνεπήδησεν ἐρυθρὸς ἐκ τῶν γελώτων ὁ... Γιάννης, ὅστις ἀρπάσας τὸν πῆλον του καὶ πηδήσας ἐκ τοῦ παραθύρου ἐγένετο ἀφαντος !

Ἡ κ. Μιρέγγ συνελθοῦσα ἐκ τῆς ἐκπλήξεως ἐγένετο μαριώδης ! Ἀκούς τὸ θρηλόν τὰ κάμηνη κόρτε μετ' ἡ... οὐχυγὸν του ! !... .

Τ, εἰς ἡμέρας μετὰ ταῦτα, ὁ Γιάννης ἀπήγαγεν «ἐκουσίως» (καθὼς ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες) τὴν οὐχυγὸν του Μαργαρίταν, ἔγραψε δὲ μετ' ὀλίγον χρόνον εἰς τὴν πενθεράν του διτι θὰ ἤρχοντο πάλιν τὰ κατοικῆσωσι μετ' αὐτῆς ἐάν τοῦ παρονοιάσῃ πιστοποιητικὸν ὑπογεγραμμένον παρὰ τριῶν ἰατρῶν, ὅτι τὸ νευρικόν της σύστημα ἐξ ὀλοκλήρου μετεβλήθη !

ΜΑΥΡΟΣ ΠΡΙΓΚΗΥ
(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ)

Ἄριθ. 6.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο

ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Διακηρύττει ότι,

Οἱ Κύριοι Λουδοβίκος Πετιμερμέ καὶ Κοίσαρ Ῥασπίνης μηχανικοὶ καὶ κατοικοὶ Ἀθηνῶν, δια τῆς πρὸς τὴν Νομαρχίαν ταύτην ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1900 αἰτήσεως τῶν καταχωρηθεισῶν ἐν τῷ αἰκίῳ β. β. β. ἀριθ. 6 τὴν 22αν Ἀπριλίου 1900 ἐξαιτοῦνται τὴν παραχώρησιν μεταλλείου Μαγγανίου κειμένου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ Δήμου Καλαμῶν ἀναφέροντες ῥητῶς ὅτι α) ἡ οἰτουμένη πρὸς παραχώρησιν θέσις ἔχει ἔκτασιν μὲν ἐκ στρεμμάτων 299 καὶ βιοσιλ. πήχεων τετραγωνικῶν 482 ὅρια δὲ αὐτῆς εἶναι πρὸς ἀνατολὰς ὁ ποταμὸς Νέδων, πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς βορρᾶν ἀκαλλιέργητα κτήματα τῆς Μονῆς Βελανιδιάς καὶ πρὸς μεσημβρίαν ὁ ποταμὸς Νέων καὶ ἀκαλλιέργητον κτήμα τοῦ Α. Τζάνε, β.) ὅτι ὑποχρεοῦνται νὰ πληρώσωσι πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς παραχωρηθησομένης οὗτοις ἐπιφανείας ἐτησίως ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει καὶ προσέτι, ὅτι θύλους ν ἀποζημιώσωσι αὐτοὺς δι' ὅσον ἔκτασιν γῆς ἤθελον καταλαβεῖν ἢ βλάψαι διὰ τῶν μεταλλευτικῶν οὗτων ἐργασιῶν, συμφωνῶς μὲ τὰ ἄρθρα 33 καὶ 34, γ.) ὅτι ἐπιφανείας καὶ ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου πρὸς τὸ Δημόσιον τῶν τοῦ μεταλλείου φόρον, καὶ διὰ θελοῦσι συμφωρῶθαι μὲ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου καὶ τὰς διατάγας τῆς Κυβερνήσεως τὰς ἀφορώσας τὸν τρόπον τῆς μεταλλεύσεως δ.) ἡ παρούσα διακηρυχθεῖς συνοδευομένη μὲ τὴν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1900 ἀναφορὰν τῶν αἰτουμένων θέλει δὲ δημοσιεῦθαι δι' ἐξέδωρ αὐτῶν εἰς τὰς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενας ἐφημερίδας «Θάρρος» καὶ «Φάρος» θέλει δὲ τοιχοκοληθῆ, τῆ φροντίδι τοῦ Δημάρχου Καλαμῶν καὶ μένει ἐκτεθειμένη ἐπὶ πρῶτον μέρος τῆς ἐπαρχίας Καλαμῶν τοῦ Δήμου Καλαμῶν καὶ πόλεως Καλαμῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας περιλαμβάνεται ἡ περίμετρος τῆς πρὸς παραχώρησιν ζητουμένης ἔκτασεως καὶ εἰς Ἀθήνας ὅπου διαμένουσιν αἱ αἰτουντες τὴν παραχώρησιν. Πρὸς ταῦτοις ἡ παρούσα θέλει ἀναγιγνώσκεισθαι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις κατὰ τρεῖς συνεχεῖς ἀπὸ τῆς πρώτης τοιχοκολήσεως Κυριακὰς μετὰ τὴν θεϊαν λειτουργίαν.

Διαρκουσῶν δὲ τῶν δημοσιεύσεων τούτων ἡ ἀναφορὰ τῶν Κυρίων Λουδοβίκου Πετιμερμέ καὶ Κοίσαρος Ῥασπίνης καὶ τὰ διαγράμματα τῆς ἐπιφανείας θέλουσι μένει ἐκτεθειμένα εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Νομαρχίας πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς ταχθείσης τετραμήνου προθεσμίας ὑποβάλλονται πρὸς

τὴν Νομαρχίαν ἐντός ὀκτώ ἡμερῶν αἱ ἀπαιτούμεναι περὶ τῶν δημοσιεύσεων καὶ τοιχοκολήσεων καὶ ἐπὶ ἐκκλησίας ἀναγιγνώσεων τῆς διακηρυχθείσης ταύτης ἀποδείξεις, καθὼς καὶ αἱ τυχόν εἰς τὰς ἐντοπίους ἀρχὰς υποβαλλομένης ἀναφορᾶς τῶν ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐνδιαφερομένων.

Ἐν Καλάμας τὴν 22αν Ἀπριλίου 1900.

Ὁ Νομάρχης Μεσσηνίας καὶ (α α)

Ὁ Γραμματεὺς

ΗΛΙΑΣ Χ. ΠΑΠΑΝΗΤΟΥ

[Ἐπιταχὴ ἀναφορᾶ]

ΑΙΤΗΣΙΣ

Λουδοβίκου Πετιμερμέ καὶ Κοίσαρος Ῥασπίνης, περὶ παραχώρησεως μεταλλείου.

ΠΡΟΣ

Τὸν κύριον Νομάρχην Μεσσηνίας

Οἱ ὑποφαινόμενοι Λουδοβίκος Πετιμερμές μηχανικός κάτοικος Ἀθηνῶν καὶ Κοίσαρ Ῥασπίνης μηχανικός κάτοικος Ἀθηνῶν λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ παρακαλεσωμεν ὑμᾶς κ. Νομάρχα ὅπως ἐπιτηδεύητε καὶ παραχωρηθῆ εἰς ἡμᾶς τὸ πρὸς τῶν ἀνακατηχθεῖς Μεταλλεῖον Μαγγανίου συμφώνως μὲ τὴν ὑποφαινόμενην 6 Ἀπριλίου ἐ. ε. σφραγισμένην παρούσῃ ἐπισημονικήν ἀναλύσιν, τὸ συνοποβαλλόμενον δείγμα ἐξ ὀκτώρων δεκά καὶ τὸ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡτρημένον.

Τὸ ἐν λόγῳ μεταλλεῖον καίτοι ἐν τῷ δήμῳ Καλαμῶν τὰ δὲ ὅρια τῆς ζητουμένης ἔκτασεως τοῦ μεταλλείου εἰσιν τὰ ἑξῆς. Πρὸς ἀνατολὰς ὁ ποταμὸς Νέων πρὸς δυσμὰς καὶ πρὸς βορρᾶν ἀκαλλιέργητα κτήματα τῆς Μονῆς Βελανιδιάς πρὸς μεσημβρίαν ὁ ποταμὸς Νέδων καὶ ἀκαλλιέργητον κτήμα τοῦ Α. Τζάνε.

Ἡ δὲ ὀλικὴ ἐπιφάνεια ὡς διαλαμβάνει τὸ εἰς τριπλοῦν ὑπεβαλλόμενον διάγραμμα μὲ σμίχρουνσιν ἐνός δεκάκις χιλιοστοῦ τοῦ Βασιλ. πήχεως, ἀνέρχεται εἰς στρέμματα 299, καὶ 482 τετρ. μέτρα. Ὑποσχόμεθα διὰ διὰ τῆς παρούσης μας νὰ πληρώσωμεν κατ' ἔτος πρὸς τὸ Δημόσιον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παραχωρητηρίου ἐπὶ ὀνόματι μας τρεῖς λεπτά δι' ἕκαστον στρέμμα τῆς παραχωρηθείσης ἡμῖν ἔκτασεως τοῦ μεταλλείου καὶ τὸν ἐτησίως προσδιορισθόσμενον ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου τοῦ μεταλλεῖου φόρου καὶ εἰ ἐν ἑκατοστον τῆς δραχμῆς ἐπὶ τοῦ καθαρῶν προϊόντος ὡς ὀρίζεται ἐν τοῖς ἄρθροις 30 καὶ 31 τοῦ Νόμου Προσέτι δὲ νὰ συμμορφωθῶμεν κατὰ γράμμα καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν τὸν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως κανονισθόσμενον τεχνικὸν τῆς μεταλλεύσεως τρόπον, συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Νόμου. Ὑποσχόμεθα προσέτι νὰ πληρώσωμεν πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς παραχωρηθεισομένης ἡμῖν ἐπιφανείας ἐτησίως ἐπὶ τῆς καθαρᾶς προσόδου ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει καὶ νὰ ἀποζημιώσωμεν

αὐτοὺς δι' ὅσον ἔκτασιν γῆς ἤθελον καταλαβεῖν καὶ βλάψαι αἱ μεταλλεῖται ἐργασίαι μας συμφώνως τοῖς ἄρθροις 18 καὶ 33, 34 τοῦ περὶ τῶν μεταλλείων.

Ἐν Καλάμας 21 Ἀπριλίου 1900.

Ἐπιταχίσειται

Α. ΠΕΤΙΜΕΡΜΕΣ

Α. ΡΑΣΠΙΝΗΣ

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ Α΄.

Ἄριθ. 319

Τὸ

Δικαστήριον τῶν ἐν Καλάμας Πρωτοδικῶν.

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ν. Σαρβωάννου, Προέδρου Εἰσαγγητεῦ, Ἀντωνίου Γεωργίου καὶ Πέτρου Μανουσοπούλου.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ αὐτοῦ τὴν 2 Μαρτίου 1900 παρουσία τοῦ Εἰσαγγελεῦτος Δικηγόρου Δημ. Τζάνε καλωσμέου τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν νομίμων οὗτου ἀνακρινθέντων καὶ τοῦ Ὑπογραμματοῦ Πέτρου Κατσαφαρόπουλου ἵνα δικάσῃ τὴν αἰκισθὸν διαφορὰν μεταξὺ

Τῆς ἐναγοῦσας Ἐλένης Ν Παρρασιουποπούλου συζύγου Δημητρίου Πατρικῆ κατὰ τοῦ Μεσοῦ της παραπτώσης διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς Δικηγόρου Παναγ. Μανουσοπούλου καὶ

Τοῦ ἐναγομένου Δημητρίου Πατρικῆ κατοικοῦ ἐπίσης μὴ παραστοθέντος προσω

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου

Δέχεται τὴν ἀγωγὴν τῆς ἐναγοῦσας

Διατάσσει τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς προκίβας περιουσίας τῆς ἐναγοῦσας τῆς ἀναφερομένης ἐπὶ τῆ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης ἀπὸ ἐκείνης τῆς τοῦ συζύγου τῆς ἐναγομένου, εἰς τὴν ὑπ' αὐτῆς ἀνάληψιν αὐτῆς καὶ

Συμφωνεῖ τὴν μεταξὺ τῶν διαδίκων δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη παραχρῆμα ἐν Καλάμας τῆ 2 Μαρτίου 1900.

Ὁ Πρόεδρος

Ν Σαρβωάννης

Ὁ Ὑπογραμματοῦς

Π. Κατσαφαρόπουλος

Ἐντέλλεται κλπ.

Ὅτι ἀπόγραφον ἐκτελεστόν

Ἐν Καλάμας τῆ 21 Ἀπριλίου 1900.

Ὁ Ὑπογραμματοῦς

Π. Κατσαφαρόπουλος

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ οἰκόπεδα τῶν κληρονόμων Θ. Κυριακοῦ κείμενα ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Καλαμῶν καὶ παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν Καλαμῶν—Μεσσήνης, πλησίον τῶν ἐργοστασιῶν Ἡλ. Ἀγγελόπουλου καὶ Ρεμπουτσάκου. Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Ἰωάν. Μπενῆ Ψάλτη.